

هر هنرمند می تواند حد اکثر ۵ کار ارسال نماید، که از بین آن ها یک یا چند کار انتخاب شده یا به طور کامل تمام کار ها حذف می شوند. در پشت هر کار برجسبی شامل نام هنرمند، ادرس، ایمیل، تلفن، عنوان کار و قیمت آن نصب شود. کار هایی که قیمت نامناسب داشته باشند، حذف می شوند. در صورت پذیرفته نشدن کار، هزینه گالری مسترد می شود، ولی هزینه عضویت قابل استرداد نیست، اما هنرمند برای دفعات بعد نیاز به پرداخت این هزینه ندارد. اعضا کارون نیاز به پرداخت هزینه عضویت ندارند.

قرارداد نمایشگاه در سایت به زبان انگلیسی موجود است و بایستی تمام شرکت کنندگان آن را امضا و حضورا یا توسط پست ارسال نمایند. کارهایی در نمایشگاه شرکت داده می شوند که کلیه مدارک آن ها در تاریخ اعلام شده به گالری رسیده باشد. برای اطلاعات دقیق وبیستر به وب سایت گالری مراجعه شود. آدرس:

1403 Bewicke Ave., North Vancouver, BC, V7M 3C7, Canada
001-778-372-0765 (12-8pm, Closed Mondays)
www.CAROUN.net

Caroun Art Gallery (CAG)

Caroun Art Gallery (CAG) invites individual artists, groups, clubs, societies, associations and federations to use the CAG at the North Vancouver for art displays. Any artist or any organization can apply to exhibit his/her/their works. Artists, Canadian and Worldwide can apply to exhibit at Caroun Art Gallery. Please contact by email!

- Works need to be approved by CAG.
- The gallery is suitable for mounted and framed art that will hang on the walls of the space.
- Caroun Art Gallery is accessible to the public six days a week from 12-8pm; Mondays are closed.

There will be two exhibitions in each month.

CAG will have call for artists each season, for Photographers and Painters... Please let's know to add you to our list, if you're interested.

Caroun Photo Club will exhibit its Annual exhibition and group exhibitions in this gallery.

Caroun Art Gallery is going to exhibit all the exhibitions on web for good; please check the "exhibition" section for more info. The "Submission" and "Contracts" for individual and group exhibitions, and for "Call for Artists" are "PDF" files, and you can take print from CAG's website: **www.Caroun.net**

Address: 1403 Bewicke Ave., North Vancouver, BC, V7M 3C7, Canada
001-778-372-0765 (12-8pm, Closed Mondays)

از جمله کارهای این زن فرهنگ دوست، این که زندان "امن السوره" را به همان شکلی که بوده، و جای هزاران گلوله و آثار درگیری پیشمرگها و نیروهای بعسی هنگام آزاد سازی رور آن دیده می شود، به موزه تبدیل کرده است. این زندان در زمان بعثی ها در حقیقت بازداشتگاه اداره امنیت سلیمانیه بوده و در آن جا بندهای مختلفی برای مردان، زنان و کودکان و انفرادی وجود داشته است. گفته می شود وقتی یکی از مبارزین دستگیر می شده، به دنبال او همه اعضا خانواده اش را هم دستگیر و به آن جا منتقل می کرده اند.

در حال حاضر در این زندان، که هنوز به عنوان موزه افتتاح نشده و ظاهرا این کار تا سال آینده طول خواهد کشید، دو نمایشگاه عکس دایر است، که جز در روزهای تعطیل امکان بازدید از آن ها برای همه وجود دارد. یکی نمایشگاه عکسی از آثار عکاسان ایرانی از بمباران شیمیایی حلبچه، که توسط هروخان خریداری شده و به صورت چاپ های پز بزرگ در یکی از بندهای عمومی زندان، زیر نور قرمز شدید به نمایش گذاشته شده است. این نور مانع دیدن صحیح و درست عکس هاست، ولی اثر روانی شدید و درد آلودی را ایجاد می کند، که تحمل آن برای بیننده سخت و ناراحت کننده است. نمایشگاه دوم هم، که در محل ورودی پشت زندان، جای که اولین بر دستگیر شدگان را مورد باز جویی قرار می دادند، به نمایش گذاشته شده، مجموعه ای است بسیار متاثر کننده از عکس های مربوط به صحنه های کشتار، اعدام، شکنجه و دستگیری مبارزان.

این عکس ها صحنه های را تصویر می کنند، که امکان حضور و عکاسی از آن ها تقریبا وجود ندارد. عکاسان آن ها ناشناس اند و با کیفیت های نازلی گرفته شده، که حتی در مواردی این فکر را ایجاد می کند که مخفیانه تهیه شده اند. ولی به هر حال با وجود ایرادات فنی زیادی که دارند، اسناد گویایی هستند از بخشی از رنج هایی که رژیم دیکتاتوری صدام طی سال های طولانی حکومت بر این ملت تحمیل کرد. من در خلال سفر یک هفته ای مان سه بار به بازدید این زندان رفتم.

یک اتفاق بسیار زیبا هم در این زندان افتاده و آن لانه کردن تعداد زیادی کبوتر در چند اتاق از بخش اداری آن جا است. نگهبانان هم، با قرار دادن آب و دانه برای آن ها، باعث شده اند که تعداد آن ها روز به روز بیشتر شود. پرواز صدها کبوتر بر فراز ساختمان سرخ و خشن این زندان، که هر روز بارها تکرار میشود، صحنه های بسیار زیبایی را برای عکاسی ایجاد می کند. جایی که تنها دیوارهای ساکت و سرد دخمه های مخوف آن می داند چند نفر در آن جا زیر شکنجه های طاقت فرسا، بی آن که کسی فریادهایشان را بشنود، جان خود را در راه صلح، دوستی و انسانیت از دست داده اند.

این را هم اضافه کنم که در حال حاضر بندهای زندان را با وسایل شخصی، مانند ظروف، لباس ها و پتوهای زندانیان به همان شکلی که قبلا بوده حفظ کرده، و صحنه هایی از شکنجه ها را نیز، با مجسمه هایی که بسیار واقعی به نظر می رسند، باز سازی کرده اند. این باعث می شود که بازدید کننده تصویری زنده و ملموس از شرایط آن جا قبل از آزاد سازی پیدا کند.